

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.000

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 noiembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 488 din 29 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	1-3	1.276.	— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în unele județe ale țării și în municipiul București
Decizia nr. 490 din 29 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.....	3-5		5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 29 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mădălina Ștefania Diaconu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun în Dosarul

nr. 176/COM/2005 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă partea S.I.F. Transilvania — S.A. din Brașov, prin consilier juridic Dragoș Călin, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții S.I.F. Transilvania — S.A. solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că în jurisprudența sa Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestui text de lege și a respins criticile anterioare.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror stabilire este de

competența autorității legiuitoare, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 176/COM/2005, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun cu prilejul soluționării unei cereri de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi. În argumentarea acestei critici se arată că, prin „prevederea posibilității ca instanțele de judecată să dispună suspendarea executării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor, fără a fi obligatoriu pentru reclamant să depună o cauciune, se creează posibilitatea ca să se suspende hotărârile adunărilor generale ale acționarilor în mod șicanatoriu, pe perioade îndelungate de timp, deoarece un ciclu procesual durează minimum un an, fapt de natură a aduce o gravă atingere dreptului de proprietate, în sensul că dreptul de vot al majorității [...] este lipsit de eficiența sa firească“. De asemenea, autorul excepției mai apreciază că, „prin faptul că nu s-a stabilit de către legiuitor obligativitatea cauciunii, acționarii majoritari pot fi șicanați după bunul plac al acționarilor minoritari“, fără ca aceștia să poată fi „ținuți răspunzători pentru prejudiciul ce îl creează“.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că textul criticat „asigură eficiența măsurii instituite prin art. 131 alin. (2), ce conferă protecție acționarilor minoritari, ori împotriva deciziilor nelegale ale acționarilor majoritari, ca atare suspendarea executării hotărârii nelegale este menită tocmai a restabili ordinea de drept ori cea reglementată de actul constitutiv al societății comerciale“. De asemenea, „posibilitatea obligării reclamantului la plata unei cauciuni are în vedere calitatea acestuia de titular al unei acțiuni sociale, exercitată în folosul persoanei juridice și a acționarilor, iar nu valorificarea unui interes personal“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, prevederile criticate nu încalcă art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituție, ci, dimpotrivă, prin dreptul acționarilor de a ataca hotărârile nelegale sau contrare actului constitutiv ale adunării generale se previn abuzurile acționarilor majoritari și se pun în valoare principiile constituționale care consacră drepturile fundamentale ale omului, precum liberul acces la justiție (art. 21), garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată (art. 44) și egalitatea în drepturi (art. 16). Totodată, Guvernul consideră că dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 protejează dreptul de proprietate al acționarilor care se consideră vătămați, iar posibilitatea instanței judecătorești de a suspenda hotărârea adunării generale nu este

destinată a proteja numai interesele reclamantilor, ci și ale celorlalți acționari, ale societății comerciale și ale terților.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat este constituțional. Astfel, „potrivit dispozițiilor legale indicate, reclamantul poate cere instanței suspendarea executării hotărârii atacate, pe calea ordonanței președințiale, fără a fi încălcat sub nici un aspect dreptul de proprietate privată. Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul poate stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate [...], instituind niște limitări rezonabile, așa cum sunt și dispozițiile legale criticate“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Cu toate că autorul excepției se referă la art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, din motivarea sa reiese cu claritate că acesta critică, în fapt, numai alin. (1) și (2) ale acestui articol. Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții potrivit cărora:

„(1) *O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.*

„(2) *Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauciune.*“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală, care au următorul cuprins:

„(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

„(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din legea criticată permit instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauciune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. De asemenea, Curtea mai reține că depunerea cauciunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea

interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective. În consecință, Curtea constată că prevederile legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi.

De altfel, asupra acestor prevederi legale Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun în Dosarul nr. 176/COM/2005 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 490

din 29 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Huang Xiaoquan în Dosarul nr. 4.405/2005 al Judecătoria Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor sau principiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, când a respins excepția ridicată ca neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia menționată mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Prin Încheierea din 5 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.405/2005, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de Huang Xiaoquan, petent într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva unei hotărâri a Oficiului Național pentru Refugiați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat nu îndeplinește „criteriul de calitate” prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nefiind suficient de „accesibil și precis încât să înlăture orice risc de arbitrar”. Astfel, lipsa de claritate a textului criticat reprezintă un inconvenient major în soluționarea corectă a cererii de acordare a protecției umanitare condiționate, iar motivele invocate de Oficiul Național pentru Refugiați sunt contrare prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi care nu permit nici un fel de limitări, fiind incidente în toate cazurile în care există riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante. De asemenea, consideră că lipsa de precizie și claritate a textului criticat cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante înfrânge caracterul absolut și necondiționat al dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție, interpretate în sensul dispozițiilor art. 3 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale și al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Cauza B contra Franței*).

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul legal criticat stabilește cu claritate condițiile pentru acordarea protecției umanitare condiționate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia nr. 151/2003, prin care Curtea Constituțională a constatat că art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 „a reglementat, ca formă de protecție pentru străinul care nu îndeplinește condițiile acordării statutului de refugiat, posibilitatea acordării protecției umanitare condiționate. Acest beneficiu acordat de statul român [...] se află în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, prevăzute de art. 22 din Constituție”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că principalul scop al art. 3 din convenție îl reprezintă protejarea vieții, a demnității umane și a integrității fizice și mentale a persoanei și că „obligățiile ce incumbă unui stat, pe tărâmul articolului 3 din convenție, nu se limitează numai la obligația negativă, aceea de a nu practica tortura și de a nu aplica tratamente inumane și degradante, ci includ și o obligație pozitivă, aceea de a proteja orice persoană aflată sub jurisdicția sa contra unei situații iremediabile de pericol de a fi supusă la rele tratamente, chiar dacă acest risc ar urma să se materializeze în afara teritoriului său”. În acest sens, art. 3 va fi încălcat ori de câte ori o persoană este extrădată sau expulzată către o țară în care riscă să fie supusă unor tratamente inumane.

Totodată consideră că textul criticat „reprezintă tocmai asumarea de către stat a obligației sale pozitive, aceea de a oferi o formă de protecție persoanei care, neîndeplinind condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, ar fi expusă pericolului ca, în situația în care ar fi returnată în țara de origine, să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante”.

Referitor la susținerea autorului excepției în sensul că dispozițiile criticate limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai în situațiile în care riscul de tortură sau tratamente inumane ori degradante are la bază unul dintre motivele următoare: rasă, religie, naționalitate, opinii politice, apartenența la un anumit grup social, arată că prin Decizia nr. 291/2001 Curtea Constituțională a constatat că „aprecierea conținutului și a înțelesului termenilor dintr-un text de lege, precum și a gradului de obiectivitate a criteriilor stabilite de legiuitor pentru adoptarea unor acte de decizie de către autoritățile chemate să aplice legea, cu alte cuvinte, interpretarea legii, nu intră în competența justiției constituționale, ci în competența instanțelor de drept comun”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocate este neîntemeiată. Astfel, arată că stabilirea prin dispozițiile legale criticate a condițiilor în care se poate acorda protecția umanitară condiționată este în deplină concordanță cu prevederile

constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Astfel, protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale. Arată că în acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 151/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, dispoziții care au următorul conținut: „*Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în: [...] 2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „*Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.*”

Totodată susține că prevederile legale criticate contravin și prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: „*Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.*”

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la aceasta prin numeroase decizii, constatând că prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România nu contravin dispozițiilor art. 22 din Constituție și nici celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De exemplu, prin Decizia nr. 244/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 1 iulie 2005, Curtea a reținut că „legiuitorul, prin textul de lege criticat, a reglementat, ca formă de protecție pentru străinul care nu îndeplinește condițiile acordării statutului de refugiat, posibilitatea acordării protecției umanitare condiționate. Acest beneficiu acordat de statul român [...] este în deplină concordanță și cu reglementările internaționale referitoare la statutul și regimul refugiaților”.

Soluția pronunțată prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției, în sensul că textul de lege criticat este insuficient de clar și

de precis, Curtea reține că aprecierea conținutului și a competența instanței de contencios constituțional, ci în înțelesului termenilor dintr-un text de lege nu intră în competența instanțelor de drept comun.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Huang Xiaoquan în Dosarul nr. 4.405/2005 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I**G U V E R N U L R O M Ă N I E I****H O T Ă R Ă R E**

**privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse
în unele județe ale țării și în municipiul București**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 21 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea sumei de 7.872,57 mii lei (RON) din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județele și unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea finanțării unor lucrări urgente de înlăturare a efectelor calamităților naturale, de reabilitare/refacere a construcțiilor aparținând unor unități de învățământ preuniversitar de stat.

Art. 2. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării lucrărilor prevăzute la art. 1 Fondul de intervenție la

dispoziția Guvernului se suplimentează cu suma de 7.872,57 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005.

Art. 3. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorii principali de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației și cercetării,
Dumitru Miron,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul finanțelor publice,
Claudiu Doltu,
secretar de stat

București, 18 octombrie 2005.
Nr. 1.276.

**LISTA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT
SUPUSE INTERVENȚIEI**

Nr. crt.	Nr.unit./ județ	JUDEȚUL/UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT	Sumele alocate mii lei RON
TOTAL GENERAL			7872,57
1		ALBA	312,00
	1.	Școlala cls. I-VIII Com. Sălișteea, Sat Sălișteea	120,00
	2.	Școala cls. I-VIII Com. Rădești, Sat Rădești	140,00
	3.	Școala cls. I-VIII Uioara de Sus, orașul Ocna Mureș	52,00
2.		BUZAU	100,00
	1.	Școlala cls. I-VIII Com. Valea Râmnicului Sat Oreagu	50,00
	2.	Școala Com. Scorțoasa, Sat Scorțoasa	50,00
3.		CARAȘ SEVERIN	100,00
	1.	Școala Remetea Pogonici Com. Fârlug	50,00
	2.	Școala Scăiuș Com. Fârlug	50,00
4		COVASNA	150,00
	1.	Școlala cls. I-VIII Sat Zăbrătău, Com. Șita Buzăului	30,00
	2.	Școala cls. I-VII Sat Bobocea, Com. Șita Buzăului	40,00
	3.	Școala cls. I-IV + Grădinița PN Sat Lunca Mărcuș, Com. Dobârlău	40,00
	4.	Școala cls. I-IV + Grădinița PN Sat Crasna, Com. Șita Buzăului	40,00
5		CONSTANȚA	360,00
	1.	Grădinița program normal Costinești	100,00
	2.	Grădinița program normal Tuzla	150,00
	3.	Școala Com. Vadu Oii	110,00
6		DOLJ	110,00
	1.	Școala cls. I-IV Sat Pietroaia, Com. Sopot	40,00
	2.	Școala cls. I-IV Sat Trepezița, Com. Trepezița	35,00
	3.	Școala cls. I-IV Sat Brabova, Com. Brabova	35,00
7		GALAȚI	60,00
	1.	Școala cls. I-VIII Com. Băneasa	60,00
8		GORJ	50,00
	1.	Școala cls. I-IV Sat Valea 2, Com. Balboși	50,00
9		HARGHITA	330,00
	1.	Școala generală "Zold Peter" Com. Siculeni	300,00
	2.	Școala generală Bisericiani + Grădinița Morăreni Com. Lupeni	30,00
10		HUNEDOARA	100,00
	1.	Grupul Școlar "Nicolaus Olahus" municipiul Orăștie	100,00
11		IALOMIȚA	410,00
	1.	Școala cls. I-VIII Sat Bărbulești, Com. Armășești din care:	300,00
		a. Incinta "Halta"	80,00
		b. Clădire principală P+1E	100,00
		c. Clădire principală P	120,00
	2.	Școala Com. Sărăteni	60,00
	3.	Școala Com. Adâncata, Sat Patru Frați	50,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

12	IAȘI		250,00
	1.	Școala cls. I-VIII Com. Răchiteni, Sat. Izvoarele	150,00
	2.	Școala nr. 16 "Mircea cel Bătrân" municipiul Iași	100,00
13	ILFOV		120,00
	1.	Școala cls. I-VIII Ciorogârla	30,00
	2.	Grădinița PP nr. 1 oraș Voluntari	30,00
	3.	Școala cls. I-VIII Berceni	30,00
	4.	Școala cls. I-IV Sat Săftica, Com. Balotești	30,00
14	MEHEDINȚI		50,00
	1.	Școala loc. Pătulele	50,00
15	PRAHOVA		85,00
	1.	Școala cls. I-VIII Sat Buda, Com. Râfov	50,00
	2.	Școala cls. I-IV + Grădinița Sat Mălăiești, Com. Râfov	35,00
16	SALAJ		205,57
	1.	Școala Generală (Săli cală, Atelier Școală, Sală Sport) Comuna Camar	25,57
	2.	Școala I-VIII Com. Bocșa	80,00
	3.	Școala Gimnazială "Iuliu Maniu" Sat Bădăcin, Com. Pericei	60,00
	4.	Școala I-IV Sat Chilioara, Com. Coșei	40,00
17	TIMIȘ		750,00
	1.	Școala cu 16 săli de clasă "Cotu Mic" municipiul Lugoj	350,00
	2.	Grădinița pn Com. Moșnița Nouă	300,00
	3.	Școala cls. I-IV Sat Begheiu Mic orașul Făget	30,00
	4.	Liceul Silvic municipiul Timișoara Corp 1	70,00
18	TELEORMAN		250,00
	1.	Școala cls. I-VIII Sat Peretu, Com. Peretu	50,00
	2.	Școala cls. I-VIII "Adrian Păunescu" Videle	100,00
	3.	Școala cls. I-VIII Com. Brânceni, Sat Brânceni	100,00
19	VÂLCEA		80,00
	1.	Grup Școlar "Petrașche Poenaru" Oraș Bălcești	25,00
	2.	Grup Școlar "Antim Ivireanu" Râmnicu Vâlcea	55,00
20	BUCUREȘTI TOTAL, din care:		4000,00
	Sectorul 1		650,00
	1.	Grădinița nr. 2	100,00
	2.	Grădinița nr. 47	100,00
	3.	Grădinița nr. 203	100,00
	4.	Grădinița nr. 281	100,00
	5.	Grădinița nr. 44	150,00
	6.	Grădinița nr. 85	100,00
	Sectorul 2		500,00
	1.	Școala nr. 40	100,00
	2.	Școala nr. 41	100,00
	3.	Școala nr. 50	200,00
	4.	Grădinița 253	100,00
	Sectorul 3		1100,00
	1.	Grădinița nr. 154	100,00
	2.	Grădinița 211	150,00
	3.	Grădinița 284	100,00
	4.	Școala nr. 73	200,00
	5.	Școala nr. 75	150,00
	6.	Școala nr. 78	150,00
	7.	Școala nr. 87	150,00
	8.	Școala nr. 84	100,00

Sectorul 4		600,00
1.	Școala nr. 93 "Emil Racoviță"	150,00
2.	Școala nr. 108 "Al. Obregia"	100,00
3.	Școala nr. 110 "G. Topârceanu"	150,00
4.	Școala nr. 111 "George Bacovia"	200,00
Sectorul 5		350,00
1.	Grădinița nr. 72	100,00
2.	Școala nr. 2	150,00
3.	Școala nr. 115	100,00
Sectorul 6		800,00
1.	Grădinița 40	100,00
2.	Grădinița 111	100,00
3.	Grădinița nr. 208	100,00
4.	Grădinița 209	150,00
5.	Grădinița 273	100,00
6.	Școala nr. 311	150,00
7.	Școala nr. 191	100,00

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064126